

30^e zondag door het jaar 24-25 oktober 2020

**—
decanaat Poperinge**

Als aperitief: Als de dag van toen - Reinhard Mey (1975)

<https://www.youtube.com/watch?v=hjXX9zSEErE>

**Als de dag van toen, hou ik van jou.
Misschien oprechter en bewustertrouw.
Want toch steeds weer is een dag zonder haar
een verloren dag, een stil verlangen naar.
Weer een dag als toen, waarop ze zei:
"Jij bent mijn leven sta aan mijn zij.
En wat, wat er ook gebeuren mag.
Ik hou nog meer van jou, als toen die dag."**

Ik weet nog goed hoe alles eens begon.
Hoe vol geheimen was de weg die voor ons lag.
Een weg waarvan je soms de rand niet zag.
Maar wat er ook gebeurde, aan 't einde scheen de zon.
Ik tel de dagen die sindsdien verstreken,
al lang niet meer op de vingers van één hand.
Maar ook de tijd kan niets meer van jouw beeld verbleken,
al is de weg ook nog zo lang, naar ons land.

Als de dag van toen, hou ik van jou...

Ik heb zo vaak geprobeerd je te doorgronden,
zoals je in ieder boek lezen kan waardoor.
en zag toch na al die lessen het doel versomberen
want vandaag weet ik nog minder dan ooit te voor.
Ik heb honderd maal gezien zonder te begrijpen,
wat jij nu werkelijk wilde en ook elke keer
als ik verwachtte alles met je te bereiken,
kwam weer de wind en blies me weg als een veer.

Als de dag van toen, hou ik van jou...

Verdriet en geluk zijn aan elke tijd verbonden.
in sneltrein vaart en sneller langs ons huis.
Nog steeds helen de tijden alle wonden
al denk ik vaak aan de dag dat ik leefde in jouw huis.
Nee, geen enkel uur is er dat ik berouw,
al geldt voor mij als troost slechts een herinnering.
Nog meer dan gisteren wacht ik nu op jou
maar minder nog dan morgen als de dag begint.

Als de dag van toen, hou ik van jou...

Welkom

Mensen maken zich soms druk over wat nauwelijks de moeite waard is. Zwaaien met grote principes als het over kleine dingen gaat, is veelal verspilde energie.

Veel discussies zouden verstommen als mensen wat meer het onderscheid zouden maken tussen wat fundamenteel is en wat niet zo belangrijk is. Dat geldt voor onze gezinnen, voor onze samenleving.

Dat geldt ook voor binnenkerkelijke discussies en zelfs voor onze geloofsbeleving.

Gebrek aan feeling voor het onderscheid tussen wat de kern van ons geloof raakt en wat met de essentie van ons christen-zijn niet zoveel te maken heeft, heeft al heel wat mensen onnodig gekwetst en van de Kerk vervreemd. Soms lijkt het alsof we niet hetzelfde evangelie lezen.

Tegen die achtergrond laat het Woord dat Jezus vandaag tot ons spreekt, er geen twijfel over bestaan. Hij zegt klaar en duidelijk dat alle geboden en regels ondergeschikt zijn aan dat ene dubbel-gebod van de liefde: U zult de Heer uw God liefhebben en uw naaste als uzelf.

Omdat wij met onze betweterigheid zo vaak dat dubbel-gebod van de liefde negeren, vragen wij aan God en onze naaste om vergeving.

Vergevingsmoment

Heer, uw gebod: "U zult de Heer uw God beminnen" zou ik gemakkelijker kunnen opvolgen, als U er niet een tweede gebod had bijgevoegd dat daaraan gelijk is: "mijn medemensen beminnen als mezelf". Dat is niet zo gemakkelijk. Voor de keren dat mijn liefde te klein was: Heer, ontferm U.

Christus, het valt me vaak al moeilijk genoeg om de naaste die ik zie, lief te hebben. Maar het valt me nog veel moeilijker om degene lief te hebben die ik niet zie, om mij daadwerkelijk voor hem/haar in te zetten, om aan structuren te raken die mij bevoordelen, maar hem/haar benadelen. Voor de keren dat mijn egoïsme weer de bovenhand haalde op de naastenliefde: Christus, ontferm U.

Heer, wij vinden onszelf meestal wel goede christenen, want wij komen regelmatig luisteren naar uw Woord. Maar zijn wij in ons dagelijks leven altijd wel zulke goede christenen? De radicaliteit van uw Boodschap is bijzonder groot en onze vijanden liefhebben, dat is voor ons vaak een brug te ver. Voor de keren dat wij te lauwe christenen waren: Heer, ontferm U.

Lofzang

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed

Liefhebben en geliefd worden:
het blijft een wonder, God, een geschenk.
En toch... is liefde tegelijk ook een werkwoord.
Je kunt niet enkel op papier liefhebben.
Elke liefde vraagt om zichtbaar en voelbaar gemaakt te worden.
God, leer me daarom van U en van mijn naaste te houden,
met heel mijn hart.
En geef me de durf en het enthousiasme
om dat dubbelspoor van liefde te blijven bewandelen. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Exodus (Ex. 22, 1. 20-26)

Zo spreekt de Heer,

20 U mag een vreemdeling niet slecht behandelen
en hem het leven niet moeilijk maken,
want u hebt zelf als vreemdeling in Egypte gewoond.

21 Weduwen en wezen moet u geen onrecht aandoen.

22 Als u hun tekort doet en hun klagen tot Mij opstijgt,
dan zal Ik gehoor geven aan hun klagen.

23 Mijn toorn zal losbarsten en met het zwaard zal Ik u doden:
uw vrouwen worden weduwen, uw kinderen wezen.

24 Als u aan iemand van mijn volk geld leent,
aan een noodlijdende in uw omgeving,
gedraag u dan niet als een geldschieter.

U mag geen rente van hem eisen.

25 Als u iemands mantel in pand neemt,
dan moet u die voor zonsondergang aan hem teruggeven.

26 Hij heeft niets anders om zich mee toe te dekken,
het is de beschutting van zijn blote lichaam, hij moet erin slapen.

Roept hij Mij om hulp, dan zal Ik hem verhoren,
want Ik ben vol medelijden.

Tussenzang: Psalm 18 (17), 2-3a, 3bc-4, 47 en 51ab

Refrein: Heer, U heb ik lief, mijn sterkte zijt Gij.

Heer, U heb ik lief, mijn sterkte zijt Gij,
mijn toevlucht, mijn burcht, mijn bevrijder.

Mijn God, de rots waar ik toevlucht vind,
mijn schild, mijn behoud en bescherming.

Wanneer ik de Heer aanroep, Hij zij geprezen,
dan doet geen vijand mij kwaad.

De Heer zij geprezen, gezegend mijn rots,
verheerlijkt zij God, mijn verlosser.

Want Gij hebt uw koning de zege geschonken,
uw gunsten bewezen aan uw gezalfde.

Tweede lezing: (1 Tes. 1, 5c-10)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Tessalonica

Broeders en zusters,

5c U weet zelf wel hoe wij ons voor u hebben ingezet toen we bij u waren.

6 En u bent navolgers geworden van ons en van de Heer,
toen u het woord hebt aangenomen onder allerlei beproevingen
en toch met vreugde van de heilige Geest.

7 Zo bent u een voorbeeld geworden voor alle gelovigen

in Macedonië en in Achaje.

8 Want van u uit heeft het woord van de Heer zich verbreid,
en niet enkel in Macedonië en Achaje,
maar overal is uw geloof in God bekend geworden.
Wij hoeven daar niets over te zeggen.

9 Want zij vertellen zelf hoe ons optreden bij u is geweest
en hoe u zich van de afgoden tot God hebt bekeerd,
om de levende en waarachtige God te dienen,

10 en om uit de hemel zijn Zoon te verwachten,
die Hij uit de dood heeft opgewekt:
Jezus, die ons redt van de komende toorn.

Lied: Wie oren om te horen heeft (ZJ 594)

<https://www.youtube.com/watch?v=BVQ8Qqvcc48>

Wie oren om te horen heeft,
hore naar de wet die God hem geeft:
gij zult geen vreemde goden,
maar Mij alleen belijden voortaan
Hoor, Israël, mijn geboden.

Bemint uw Heer te allen tijd,
dient Hem met alles wat gij zijt,
aanbidt Hem in uw daden.
Dit is het eerste en grote gebod,
de wil van God, uw Vader.

Biedt uw naaste de helpende hand,
spijzigt de armen in uw land,
een woning wilt hun geven.
Het tweede gebod is het eerste gelijk:
doet dit, en gij zult leven.

Evangelie: (Mt. 22, 34-40)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

34 Toen de farizeeën hoorden
dat Jezus de Sadduceeën tot zwijgen had gebracht,
kwamen ze bij elkaar

35 en een van hen, een wetgeleerde,
vroeg om Hem op de proef te stellen:

36 `Meester, wat is het grootste gebod in de wet?'

37 Jezus zei hem:

`U zult de Heer uw God liefhebben
met heel uw hart en met heel uw ziel
en met heel uw verstand.

38 Dat is het grootste en eerste gebod.

39 Het tweede is daaraan gelijk: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

40 Aan deze twee geboden hangen heel de Wet en de Profeten.'

Overweging(en)

Wie kent er niet het boek van Alfons Vansteenwegen, liefde is een werkwoord ? Het is intussen bijna 30 jaar oud, heeft ontelbare vele herdrukken gekend en is zo'n beetje het standaardwerk geworden voor al wie zich wil verdiepen in het relationele bezig zijn tussen mensen. Het is een soort doe-het-zelf gids op het gebied van relatieproblemen. Het staat bol van de suggesties en oplossingen en is – zoals het zelf zegt - bedoeld voor mensen die zich voor zichzelf en hun partner, voor hun relatie, willen inspannen. In de inleiding staat: "Wie begrijpt dat een relatie zorg en onderhoud behoeft, zal aan dit boek meer hebben dan degene die meent dat een relatie dient voort te teren op een genegenheid of verliefdheid van jaren her." Ook al kiest niet elk koppel nog voor het huwelijk zoals in de tijd bij het verschijnen van het boek, denk ik och dat de spelregels in elke vorm van relatie dezelfde zijn. Het adagium staat nog altijd overeind: "liefde is een werkwoord." Het is de moeite waard om er bij stil te staan en te overwegen wat het betekent. Als Jezus zegt "het voornaamste gebod is de Heer uw God liefhebben en uw naaste gelijk u zelf", zou die slogan van Alfons Vansteenwegen daar ook op van toepassing zijn, en wat betekent dat dan ? "Liefde is een werkwoord", dan betekent dit, dat er een inspanning voor moet gedaan worden; dat het moeite kost en inzet en overgave, dat het dus iets vraagt van een mens.

Naar mezelf kijkend, vermoed ik dat we van nature lui zijn en de weg van de minste inspanning, de gemakkelijkste weg kiezen in het leven. Ontspannen, genieten, lekker niets doen, je uitgebreid laten verwennen, wie zou daar niet voor tekenen ?

Naar mijn ijdele zelf kijkend, vermoed ik ook dat we van nature egoïsten zijn. Wat staat ons 'ik-je' toch vaak centraal, zeker als het dan nog gekwetst raakt, als het niet genoeg aandacht krijgt, als het niet de kansen die die het denkt te moeten krijgen... Wat zijn we vaak vol van onszelf. Hebben is hebben en krijgen is de kunst. Yolo (You only live once) Je leeft maar één keer, is vandaag dé slogan. Jezelf ontplooiën, in het midden van de belangstelling staan, iemand zijn naar wie men opkijkt, en als dat dan nog lukt zonder teveel moeite ...

Dat zijn wij... of niet ? Gelukkig bestaat er zoiets als de liefde, die ons uit onszelf trekt, die ons richt naar de ander die ons nodig heeft en evenzeer hunkert en verlangt ...

Maar 't gaat allemaal niet vanzelf. Het kost moeite. Neem nu bijvoorbeeld die eerste lezing van vandaag uit het boek Exodus. Er wordt gevraagd om gastvrij te zijn voor vreemdelingen (toen al !!), want ooit waren we allen vreemdeling, vluchtelingen en voor je 't weet ben je het opnieuw. Zorg goed voor kwetsbare mensen; heb medelijden... Al die richtlijnen staan er niet voor niets. Ze gaan in tegen onze (dierlijke) natuur, tegen de wet van de sterkste; het is kiezen voor de moeilijkste weg maar wel de mooiste, meest menselijke weg, de weg van de liefde.

En Jezus zegt: het voornaamste gebod is God beminnen met heel je hart, je ziel en je verstand,

helemaal dus ! Niet simpel want wat betekent dat concreet ? Gelukkig koppelt Jezus dat aan het tweede gebod (geniaal !) beschouwt Hij dat als evenwaardig waardoor we eigenlijk God liefhebben in het liefhebben van onze naaste en onszelf. Maar toch blijft het een uitdaging, want "wie is Hij toch ?" De ervaring leert dat je God niet zult zien en ontmoeten zonder inspanning. Zo'n relatie vraagt ook 'onderhoud'. Je moet er ook tijd en energie insteken. Het kent ook perioden van herkenning, vinden, deugddoende momenten naast woestijn, onmacht, zoeken, net zoals in elke relatie zeker. Maar al bij al is het toch de

moeite waard, is het mens verdiepend, is het een geluk brengende weg... denk ik. Hoe onderhoudt u die relatie ?
't Feit dat je dit leest, wil zeggen dat je er moeite voor doet, dat het je niet onverschillig laat. Uiteindelijk is al wat ons te doen staat, liefde te beantwoorden. Augustinus formuleerde het ooit als inzicht na een lange geestelijke zoektocht: "Jij hebt mij 't eerst bemind." Net zoals een kind ooit tot liefde komt omdat het liefde gekregen heeft.
Laten we dankbaar zijn én beminnen... niet zonder moeite. Maar wie liefheeft wordt een mooier mens.

Miguel Dehondt

Wie God is
heeft geen mens ooit gezien
Alles wat we weten,
is dat, telkens weer in de geschiedenis,
mensen door Hem worden gegrepen,
door zijn liefde geraakt -
en dat zo iets je leven kan veranderen.
En dat Hij een naam heeft:
"Ik zal er zijn voor u".
Ik zal er zijn
in je diepste binnenste,
in je hart en handen,
in je spreken en handelen.
Ik zal er zijn
als liefde en trouw,
in je omgaan met mensen,
in je werken aan beter samenleven voor allen.
Voor de rest
heeft niemand God gezien.
Tenzij
Hij misschien wel eens
te zien zou kunnen zijn
in mensen
die, elk op hun manier,
van Gods naam een werkwoord maken
dat ze in alle vormen en wijzen vervoegen.
Ja, God is te zien
in mensen die geloven
dat Hij te doen is. (Carlos Desoete)

God vinden
is een antwoord geven,
is beseffen dat Hij ons bemint,
dat zijn liefde
de reden is van ons bestaan.
Is durven te geloven
dat wij zijn liefde waard zijn,

dat wij zo kostbaar zijn
dat Hij ons wil verder dragen:
kostbaar kleinood
in de ruimte, in de tijd.

God vinden
is zijn diepe vrede ademen
en groeien in diezelfde liefde
om anderen te kunnen dragen.
Want iedere mens is net als jij,
een kostbaar kleinood
om met liefde te dragen
door de ruimte, door de tijd.

Uit : Manu Verhulst, God heeft een gezicht.

Woorden van geloof

Ik geloof in God die met mensen op weg gaat,
die van mensen houdt,
die mensen aan mensen toevertrouwt,
die ons Jezus heeft gezonden.

Ik geloof in de verrezen Christus.
Naar zijn voorbeeld moeten wij voor elkaar dienstbaar zijn.
Ik geloof in zijn droom de mensen gelukkig te maken
in een wereld van vriendschap, van recht en van gerechtigheid.

Ik geloof in de Geest die ons tot verbondenheid oproept.
Hij schenkt ons aan elkaar als licht en hoop,
als brood en wijn, als dank en vergeving.

Hij roept ons samen in de gemeenschap van de Kerk.
Hij blijft ons trouw, over de grenzen van de dood heen. Amen.

Voorbeden

Bidden we voor hen die niet delen in onze welvaartstaat,
voor de stille armen van de vierde wereld
wier klacht niet wordt gehoord, wier nood niet wordt gezien.
Gezegend de mensen die het voor hen opnemen,
die voor hen zo goed als God willen zijn.
Bidden we dat er uit ons midden steeds weer zulke mensen mogen opstaan.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor hen die, waar ook ter wereld,
verdreven van huis en haard, op de vlucht zijn.
Voor allen die asiel zoeken in ons land en bang afwachten
of zij al dan niet zullen worden uitgewezen.
Bidden wij voor al diegenen onder ons, die zich niet aanvaard weten.
Gezegend de mensen die het voor hen opnemen,

die voor hen zo goed als God willen zijn.
Bidden we dat er uit ons midden steeds weer zulke mensen mogen opstaan.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor alle noodlijdenden:
voor onze zieken, voor zieken zonder verzorging,
voor kinderen zonder toekomst,
voor arbeiders die in zoveel landen rechteloos worden uitgebuit,
voor allen die met hun armoede en ellende de tol betalen van onze overvloed hier.
Gezegend de mensen die het voor hen opnemen,
die voor hen zo goed als God willen zijn.
Bidden we dat er uit ons midden steeds weer zulke mensen mogen opstaan.
Laten wij bidden...

Lied(eren): Omdat Gij het zijt - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=t4R-EdjhX-Y&t=123s>

Gij die geroepen hebt "licht" en het licht werd geboren,
en het was goed, het werd avond en morgen, tot op vandaag.
Gij die geroepen hebt "o mens" en wij werden geboren,
Gij die mijn leven zo geleid hebt tot hiertoe, dat ik nog leef.

Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart die mij hebt gezien eer ik werd geboren.

Gij die liefde zijt, diep als de zee,
flitsend als weerlicht, sterker dan de dood,
laat niet verloren gaan één mensenkind.
Gij die geen naam vergeet, geen mens veracht,
laat niet de dood die alles scheidt en leeg maakt,
laat niet de tweede dood over ons komen.

Omdat Gij het zijt ...

Voor allen die gekruisigd worden, wees niet niemand,
wees hun toekomst ongezien.
Voor mensen die van U verlaten zijn,
voor allen die hun lot niet kunnen dragen,
voor hen die weerloos zijn in de handen van de mensen.
Voor uw naamgenoten in ons midden:
vluchtelingen, vreemden, wees niet niemand.
Voor hen die kracht uitstralen, liefde geven, recht doen,
dat zij staande blijven in ons midden.

Omdat Gij het zijt ...

Gij die tegen alle schijnbaar noodlot in ons vasthoudt,
Gij die vreugde scheidt in mensen,
Gij die het woord tot ons gesproken hebt dat onze ziel vervult;
laat ons niet leeg en verloren en zonder uitzicht,
doe ons open gaan voor het visioen van vrede
dat sinds mensenheugenis ons roept.

Omdat Gij het zijt ...

Verhaast de dag van uw gerechtigheid.
Zie het niet langer aan dat her en der in deze wereld
mensen gemarteld worden, kinderen gedood;
dat wij de aarde schenden en elkaar het licht ontroven.
Zoals een hert reikhalst naar levend water,
doe ons zo verlangen naar de dag dat wij,
nu nog verdeelde mensen, in uw stad verzameld zijn,
in U verenigd en voltooid, in U vereeuwigd.
Gedenk uw mensen dat zij niet vergeefs geboren zijn.

Omdat Gij het zijt ...

Gebed over de gaven

God van liefde, van U houden is van mensen houden.
In brood en wijn willen wij U onszelf aanbieden,
want naar Uw geboden willen wij leven
met heel ons hart, heel onze ziel en heel ons verstand.
Neem deze gaven van ons aan,
dat ze ons mogen sterken om meer en meer
mensen te worden naar uw hart, met Jezus als voorbeeld. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, Heer onze God,
om alles wat U voor ons bent:
Schepper en Bevrijder,
Herder van mensen, Licht en Leven.
Wij danken U omdat U liefde bent,
die onze Lotgenoot wil zijn,
die ons falen vergeeft en zich over ons ontfermt,
die begaan is met ons lijden en onze vreugden deelt.
Wij blijven vertrouwen op U,
ook als uw aangezicht niet wordt gezien,
uw stem niet wordt gehoord
en U machteloos schijnt om ons te helpen.
Met allen die uw naam hoog houden in lief en leed,
in leven en sterven, bidden wij:

Heilig, heilig, heilig de Heer, ...

Wij danken U, Heer onze God, om Jezus, uw Zoon:
Hij gaf ons een teken van zijn liefde.
In Hem is uw vergeving en genezing mens geworden.

Want Hij heeft die laatste avond brood genomen, ...

INSTELLINGSVERHAAL

Zijn dood gedenken wij,
zijn opstanding belijden wij,
zijn toekomst verwachten wij.

Samen komen wij tot U, God,
met dit Brood en deze Beker en wij bidden U:
gedenk Hem die zich voor ons heeft gedeeld
en aanvaard dit als teken van onze toewijding.

Toen Jezus zijn werk van vrede had volbracht
hebt U, Vader, Hem hoog verheven
en Hem ' Mensenzoon ' genoemd.
Zend nu zijn Geest in ons midden:
een Geest die niet verdeelt maar samenbrengt.
die geloof geeft in de toekomst,
vertrouwen in de mens, barmhartigheid en recht.

Zo kan deze wereld een koninkrijk van vrede worden
waar vreugde en toekomst is voor allen,
een wereld waar het goed is te leven
in de naam van Jezus, uw Zoon.

Door Hem danken en eren wij U, Vader,
en vervuld van zijn Geest zullen wij zijn boodschap
verder uitdragen tot het einde der tijden. Amen.

Onze Vader

In Jezus werden wij kinderen van dezelfde Vader,
in Jezus zijn wij geroepen tot liefde zonder grenzen.
Díe Jezus leerde ons hoe wij met z'n allen kunnen bidden tot zijn en onze Vader:

Onze Vader, ...

In onze wereld geldt:
'voor wat hoort wat en alles heeft zijn prijs'.
Spijtig voor wie het niet kan betalen.
In de wereld van God krijgt elkeen wat hij nodig heeft.
In onze wereld van 'oog om oog en tand om tand' geldt het recht van de sterkste.
In de wereld van God worden zwaarden tot ploegijzers omgesmeed
en geeft de een zijn leven voor de ander.
Als uw droom, God, gestalte krijgt in mij, in ons
mogen wij vol vertrouwen uitzien naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

U roept en zendt ons, Heer,
om in de wereld instrument van uw vrede te zijn.
Laat er dan eerst vrede zijn in ons hart,

vrede ook onder ons die aanzitten aan uw ene tafel.
Beziel ons met uw goede Geest.
Doe ons groeien in eenheid en vertrouwen.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: Al heb ik hoge woorden

https://www.youtube.com/watch?v=K6_asWXsj_s

Al heb ik hoge woorden, spreek ik haast elke taal,
wie ben ik zonder liefde, geen mens kan mij verstaan.
Al ken ik de geheimen van alle levens groot,
een wereld zonder liefde is koud en zonder hart, zonder hart.

De liefde is geduldig, zachtmoedig, zonder haat.
Zij is op zoek naar vrede, vernietigt alle haat.
De liefde spreekt met woorden die heerlijk zijn en waar.
Zij breekt de harten open, schenkt mensen aan elkaar, aan elkaar.

De mensen worden vruchtbaar, zij worden man en vrouw.
De wereld wordt bewoonbaar door liefde goedertrouw.
Zij doet de mensen leven vol hoop en goede moed
want niets kan haar teveel zijn, haar kracht maakt alles goed, alles goed.

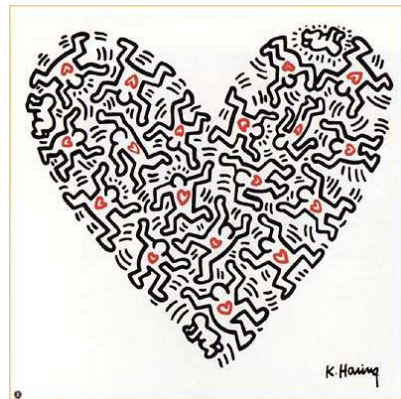
Zij schenkt de armen rijkdom, veel kostbaarder dan goud.
Zij spreekt ons van de liefde die ons in leven houdt.
O God, wees zo aanwezig, waar mensen samen zijn.
Ons leven wordt een zegen, dat zal voldoende zijn, voldoende zijn.

Slotgebed

God, U die er altijd bent en ons behoedt en draagt,
wees bij ons.
Dat wij uw adem voelen in woorden die verlichten
en gedachten die bevrijden.

Schenk ons verbondenheid,
een vriendenhand op elke schouder.
Doe ons gemeenschap zijn die leven geeft,
die warmte biedt en dorstigen laaft.
Dat wij de echte vragen niet ontwijken
en geloviger worden door en met elkaar.

U die ons roept
en Jezus aanreikt als de Weg,
de Bron die diepe dorst kan lessen,
het Oog dat ziet en leven doet.
Doe ons leven zoals Hij
vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Dessertje:

Wie zichzelf kan vergeten,
vergeet ook zijn zorgen.

Elke dag ontmoeten we meneer 'ik'.
Hij is gemakkelijk te herkennen.
Hij zegt altijd: "Ik, ik, ik".
Als je wat vertelt,
heeft hij een verhaal dat nog veel sterker is.
Je werk is amper vermeldenswaard
naast dat wat hij presteert.
Zijn tegenslagen zijn wereldrampen.
Meneer 'ik' is nooit vrij, nooit beschikbaar.
Meneer 'ik' woont in ieders mensenhart.
Daarom: zet hem buiten!

Zeg 'wij'
en voel mee met je medemensen,
deel hun zorgen,
hun vreugden en hun verdriet.
Wees een doodgewoon medemens.
Je wordt zelf niet groter
door anderen te kleineren.
Wie vol is van zichzelf,
is eigenlijk leeg.

